

خود یعنی کدامین فجایع خوفناک است که شما در صفحه عالم بنمایش نگذاشته و تمیگذارید؟
بجهه دارد
(ترجمه مایل تویسر کانی)

احساسات ادبی

در کردستان

مهین دانشمند و ادیب گرامی (آقای حاجی مظہر الام کردستانی) صورت نطق ادبی یکی از محصلین مدارس کردستان را باداره ارمغان کتبی هدیه فرستاده. ما پس از تقدیم تشکرات صمیمانه بیزرنگان و ادبی کردستان مخصوصاً رئیس معارف که در مقام ادب پروردی کردستان را سرمشق تمام ولایات و ایالات قرار داده اند و پس از ابلاغ تبریک قلبی به محصلین مدارس کردستان مخصوصاً مدرسه احمدیه که این خطابه ادبی در عالم ادبیات یادگار اوست نطق محصل مزبور (آقای حسینیخان فرزند معمار باشی) را برای محصلین ایرانی مخصوصاً فارس و اصفهان ارمغان میفرستیم.
(اینک خطابه ادبی)

پس از تشکر از آقایان عظام که جشن مدرسه احمدیه را بقدوم خویش زینت داده و موجبات تشویق محصلین را فراهم ساخته اند عرضه میدارم.

ششماه قبل روز جشن باشکوه سابق در همین مدرسه مجلملی از حالات شعرای بزرگ ایران که هر یک در گیتی عدیل و نظری ندارند ایراد گردید و اینک دنباله همان مطلب من بندۀ اجازه میخواهم که در چنین جشن علمی باشکوه از آن خداوندان علم و ادب

پیاس خدمات ادبی تجدید اسمی بنمایم.

آری چنانچه مشهور است اول کسیکه یک قرن بعداز هجرت
بنبان نمکین فارسی شعر سرود ابو حفص است و قرن دوم پس از او
بوجود دو شاعر نیرومند - شقيق بلخی و نظرله بادغیسی هم افتخار میکند.
قرن سوم را نیز محمود دراق - ابو شکور بلخی - فیروز
مشرقی - ابو سلیک گرکانی - ابو شعیب طبرستانی - کسانی مروزی
علم و ادب آراسته اند.

ولی در قرن چهارم بواسطه تشویق سلاطین و قدرشناسی اوامر
ایران مداران زبان و ادبیات فارسی در شهرهای ترقی و تکامل با
قدمهای سریع برآ افتاد و شاعری سخن سنج مثل حکیم رود کسی
بوجود آمد حکیم رود کسی را چشم ظاهر کور بود ولی دیده
عقل ووشن و بینا . در جوانی پتحصیل علوم پرداخت و پس از
تکمیل علوم امیر نصر سامانی اورا ندیم خویش برگزید حکایت
بادغیس معروف است و در آن زمان که وسائل طبع نبود چهل شتر
کتابخانه حکیم مزبور را حمل و نقل مینمود . ابو شعیب هروی -
ابوعبدالله شیرازی - بایزید سلطانی - خبازی نیشاپوری - او
حنیفه مروزی نیز مرغان گلستان ادبیات قرن چهارم محسوبند .
در قرن پنجم بواسطه وجود شاهنشاه علم و ادب پرور یعنی
(سلطان محمود غزنوی) قائله علم بسر منزل مقصود و ادبیات
باعلى درجه ترقی و تکمیل رسید . فردوسی طوسی که طفرای
عظمت ایران بنام نامی او مسجل است یکی از فرزندان مهد این
همد است و بیشتر اساتید سخن مانند اسدی طوسی - هنرمند

بلخی - ابوسعید نیشابوری - ابوالحسن خرقانی - ابوالفتح بستی - غضائیری رازی - ابوحفص خوزی - فرنخی سبستانی - عسجدی قزوینی - قطران تبریزی - ناصرخسرو اصفهانی - ابوحنیفه اسکافی - مسعود سعد سلمان همدانی - منجیک چنگ ذن - ابوالفرج رونی - عموق بخارانی - منوچهری دامغانی در این قرن علم و ادب انگیز ظهور و بروز کرده اند.

در قرن ششم فیلسوف شرق و حکیم بزرگ عالم اسلام یعنی عمر خیام عالم علم و حکمت ادبی را بوجود خود زینت داد. رباعیات حکیم با غالب السنّه از قبیل عربی - فرانسه - لاتینی - ایطالیانی - انگلیسی ترجمه شده و اخیراً در لندن انجمنی بنام و افتخار حکیم خیام تأسیس گردیده علاوه بر مقام بلند شعر و ادب کتب علمیه بسیار از این حکیم در دنیا یادگار است. جبر و مقابله که سنه ۱۸۹۱ میلادی در پاریس طبع شده وهم کتابی در طبیعت و رسالت در تغییر فصول موسوم بلوایم الامکنه از آن جمله است. ونیز احمد غزالی طوسی - ابوالمعالی فحاس اصفهانی - ابوالمعالی رازی - اوحد الدین کرمانی - احمد حامد کرمانی - امیر معزی سمرقندی بهاء الدین خازمی - بهرامی سرخسی - اوری ایپوردی - حکیم سنائی غزنوی - حکیم نظامی قمی - ظهیر فاریسایی - مجبر الدین بیلاقانی - خاقانی غروانی - جمال الدین عبدالرزاق اصفهانی - عبدالواحع جبلی - رشید وطواط - سوزنی سمرقندی - صابر ترمذی از شعرای قرن ششم محسوبند. در قرن هفتم کمال الدین اسماعیل اصفهانی - فیض عطار -

ذوالفقار شیرازی - محمد عوفی - رضی الدین ایشاپوری - رفیع
 الدین ابهری - شمس تبریزی - شهاب الدین شهروردی -
 ضیاء الدین خجندی - جلال الدین محمد ابن بهاء الدین صاحب
 مشتوى معنوی - شیخ بزرگ و استاد یکانه سخن سعدی شیرازی
 آسمان شعر و سخن را هر یک آفتاب در خفنه نهاد بلکه تاقیامت
 ایران زمین بنام نامی این استاد بزرگ زنده است ،
 در قرن هشتم خواجه حافظ شیرازی - امیر خسرو دهلوی
 سلمان ساوجی - خواجه کرمانی - جامی جامی - هاتفی جامی
 صائب اصفهانی - عروس سخن را هر هفت هکرده بر سر بازار
 کاینات جلوه گر ساختند .

بکی از شعرای نیر و مند باریک فکر این قرن هم کلیم همدانی
 است که سی هزار شعر از او یادگار مانده و نام نامی او افتخاراً و
 تیعنای این مدرسه ماکه شاملوده و بنیان علم و ادب است انتخاب گردیده
 پس از این قرف گرچه دوره انتحطاط ادبی در ایران
 پیش آمد و تا کنون هم خط میر خود را تغییر نداده است ولی
 باز هم قرون اواخر از ادب و شعرای عالی مقام به کلی بی بهره
 نبوده است

هاتف اصفهانی - وصال شیرازی - قائم مقام ثانی - شهاب
 اصفهانی - فروغی بسطامی - قاآنی شیرازی - سروش اصفهانی -
 صبای کاشی شعرائی هستند که تاریخ ایران نام نامی آنها را
 فراموش نمی کنند ..

در خاتمه از شعرای عصر حاضر هم مانند ملک الکلام .

کردستانی - شوریده شیرازی - کمالی اصفهانی - شاهزاده ایزج میرزا
وحید اصفهانی - بیشن طهرانی - بهار خراسانی - عارف قزوینی
فرخی یزدی - ادیب نیشابوری - ادبای بختیاری و نیز از شهرای
گمنام کردستان که در تذکره‌ها نام آنان ثبت نشده مانند شیخ محمد
فخرالعلماء ملا عبدالرحیم مولوی - طاهر بک - ملا خضر نالی -
ضدرالكتاب حسب الوظیفه نامی برده و موقیت عمرای فوق الذکر
معاصر را در چنین دوره قدر ناشناس از خداوند مسئلت مینمایم.
و اینک خطابه خویش را بیچند بیت از یک قصیده غرای
یگانه ادیب و شاعر کنونی کردستان آقای مجدممالک متخصص به
مجدت خاتمه داده و از طول مقال خویش عذر میخواهم.

بنا تا بحکی مرا - گذازی ز هجر زار
نپرسی ز حال من - چو بر من کنی گذار
هم از موی تار تو است - قدم همچو تار موی
هم آواز گوش تو است - فقام چو تار تار
از آن تار موی تو - که مشک تباری است
شده روزگار من - چو مشک تبار تار
من از موی تار تار - شمارم ز تار عمر
نه ماقنده شاعرانش - برم در شمار مار
بکن کنهنه عهد جهل - بنو روز علم تو
شد آن عهد پی سپر - چو شد پی سپار پار
ز یک سوی لاله ها - بحکف ها پیاله ها
ز بکسو چو مطریان - بهر شاخصار سار

گر آتش پرست نیست - بائین مؤبدان

ز لاله است بجز را - چرا در گنار نار

(مجدد)

از محصلین دانش مند ادب سرشت گردستان تقاضا میروند که

شرح حال شعرای گمنامی را که نام برده‌اند با آثار منتخبه آنان

باداره ارمغان برای طبع و نشر ارسال دارند (وحید)

ترقی معارف و تعالی علوم

این اوقات دو ورقه چاپی که هریک از بهبودی اوضاع

معارف در دو ولایت و ایالت مهم ایران حکایت میکند باداره

ارمغان رسید .

اول - ورقه رایرت سالیانه مدرسه متوسطه اصفهان است

که بهمت والای شاهزاده معارف پرور (سارم الدوله) در اصفهان

تأسیس شده .

جنانکه این ورقه حکایت میکند و مسلم است شاهزاده

معظم‌اله از بابت وقف املاک و عمارت عالیه مدرسه و وقف کتب

شخصی برای مدرسه و خریداری اثایه و کتب برای کتابخانه مدرسه

تاکنون بالغ بر یکصد هزار تومان بسعادت ایران و معارف اصفهان

کمک فرموده اند .

ما از نقطه نظر قدرشناسی تشکرات صمیمانه خود را در

پیشگاه شاهزاده معظم تقديم داشته و بار دیگر از تمام بزرگان

ایران در ولایات و ایالات تمنا می‌کنیم که روش شاهزاده